

‘Als we niets doen, verliest de duivensport voorgoed haar veren’

■ Stichting Behoud Duivensport wil teloorgang van typisch Nederlandse hobby tegengaan

JUDITH VAN DER STEEG

MEPPEL Postduivenhouders zullen hem wellicht kennen als ‘de duivencoach’, maar momenteel richt Meppeler Nico van Veen (67) zijn pijlen vooral op de onlangs opgerichte Stichting Behoud Duivensport. En met succes. Ruim 400 vrijwilligers hebben reeds hun medewerking toegezegd.

Heel wat uurtjes werk heeft de nieuwbakken secretaris intussen zitten in de Stichting Behoud Duivensport. De samenstelling van het bestuur (met daarin naast Nico als secretaris, penningmeester Leon Eerenstein en voorzitter René Dalmolen), het schrijven van het ondernemersplan, bouwen van een website, werven van donateurs; het is niet zomaar even gedaan. Maar voor Nico telt maar één ding: de postduivensport in Nederland móet blijven bestaan.

„Als duivencoach begeleid en coach ik sinds 2009 beginnende en herstartende duivenhouders”, vertelt hij. „Ik adviseer bij de aanschaf, maar ook bij de verzorging. Ik zie het als mijn plicht om mensen te helpen, wat de reden is dat ik een groot deel van mijn leven in de hulpverlening heb gewerkt. Daarbij ben ik van jongs af aan geïntrigeerd door postduiven. Hun vermogen om feilloos de weg terug naar huis te vinden en hun belangrijke rol in de geschiedenis vind ik fascinerend. In de rol van duivencoach kan ik die twee passies combineren. Het is fantastisch om een bijdrage te kunnen leveren aan het levensgeluk van een andere duivenliefhebber. Want dát brengt de duivensport. Toch zie ik het aantal duivenhouders in rap tempo afnemen. Als we niets doen, verliest de duivensport voorgoed haar veren.”

Immaterieel cultureel erfgoed

De terugloop van het aantal postduivenhouders is in ons land al jaren gaande. Was de duivensport net na de Tweede Wereldoorlog nog een echte volkssport met ruim 100.000 beoefenaars; eind 2022 telde de officiële

Postduivencoach Nico van Veen. FOTO WIM GOEDHART

ciële bond, de Nederlandse Postduivenhouders Organisatie (NPO), nog maar 13.500 leden - van wie de meesten behoorlijk vergrijsd zijn. Dat terwijl de duivensport in 2017 nota bene officieel is uitgeroepen tot immaterieel cultureel erfgoed.

Nico: „Veel beginnende duivenhouders ervaren de duivensportwereld als ontoegankelijk en erg naar binnen gekeerd. Zij voelen zich daarvoor wat aan hun lot overgelaten. Dat is tenminste wat ik terugkrijg van de mensen die ik coach of gecoacht heb. Natuurlijk is er de Duivensportbond (NPO), maar die heeft

‘De duivensport is uitgeroepen tot immaterieel cultureel erfgoed’

de handen vol aan alle organisatorische zaken met betrekking tot de deelname aan wedstrijden met postduiven. Hartstikke belangrijk, maar de doorsnee liefhebber heeft daarnaast behoefte aan ondersteuning bij de duivensport op het eigen erf. Dat is wat we met de Stichting Be-

houd Duivensport willen bieden.”

Voor het komende jaar heeft de stichting een behoorlijke lijst aan activiteiten op de rol staan, allemaal gericht op het enthousiasmeren en ondersteunen van de leek. Zo zullen mentoren door het hele land beginnende liefhebbers onder hun hoede gaan nemen. Samen met die mentoren worden er tevens zogenaamde ‘open hok-dagen’ georganiseerd, om geïnteresseerden op een laagdrempelige manier te laten kennismaken met de duivensport. Verder is het stichtingsbestuur voornemens om, middels een fonds, ook liefhebbers met een kleine beurs de mogelijkheid te bieden het plezier van duiven houden te ervaren.

„Vanuit dat fonds kunnen we dan bijvoorbeeld iemand een klok in bruikleen geven. Maar je kunt ook denken aan de inrichting van een ‘duiventuin’, een vergelijkbaar concept als een volkstuintencomplex”, legt Nico uit. „Speciaal voor mensen die zelf niet genoeg ruimte achter het huis hebben. Of aan het plaatsen van een hok bij een zorgboerderij of -instelling. Het zorgen voor de duiven kan voor de cliënten van zo’n instelling een heel zinvolle dagbesteding zijn.”

Databank

Meer op de achtergrond wil de stichting een online databank opzetten, waar een ieder met welke vraag dan ook omtrent de duivensport straks terecht kan. En er zal voorlichtingsmateriaal ontwikkeld worden, onder meer voor de basisschooljeugd.

„Want”, zo stelt Nico, „om te ervaren hoeveel levensvreugde duiven kunnen geven, moet je eerst met de dieren in aanraking komen.”

Onder de postduivenliefhebbers die Nederland nog rijk is, wordt het initiatief van Nico en de zijnen breed gedragen. Zo ook door Cees van Panhuis (78), die al sinds jaar en dag duiven houdt. De laatste jaren achter zijn huis in de wijk Oosterboer.

Cees: „Ik vind het heel goed dat deze stichting is opgericht. Postduiven houden is wat mij betreft de mooiste hobby die er is. Wat het mij brengt? Puur geluk! Niet alleen de omgang met de dieren, maar ook het contact met andere liefhebbers.”

„Precies daarom dus”, benadrukt Nico. „De duivensport is niet voor niets uitgeroepen tot immaterieel cultureel erfgoed. We leven in zo een individualistische samenleving. Sociaal contact en de omgang met levende have is belangrijker dan ooit. Zeker in deze gejaagde tijd heeft een mens ontspanning nodig. Die vind je tussen de duiven. Dat geldt voor jong én oud.”

Informatie over de Stichting Behoud Duivensport op www.de-duivencoach.nl en op Facebook, op de pagina van de gelijknamige groep. Telefonisch is de Stichting te bereiken op 06-14029493

Op veilingssite www.pigeoncom.com worden tussen 4 en 29 december waardebonnen geveild, goed voor een jonge duif of een koppel eieren. De opbrengst komt ten goede aan de Stichting Behoud Duivensport.

